

اثر کمبود آب بر رشد و مقدار آجمالایسین گیاه پریوش (*L. rosea Catharanthus.*) تحت تلقیح با قارچ میکوریزا و باکتری های تیوباسیلوس و سودوموناس

حورا بیانی فر *، 18،

1396-6-27

به منظور ارزیابی اثر تنش خشکی بر صفات کمی و کیفی پریوش تحت تلقیح با میکروارگانیسم های محرک رشد گیاه آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با سه تکرار در گلخانه انجام شد. فاکتورهای آزمایش عبارتند از تنش خشکی در سه سطح که بر اساس دور آبیاری اعمال گردید (آبیاری در 30، 45 و 55 درصد تخلیه رطوبتی) و میکروارگانیسم های محرک رشد گیاه (قارچ میکوریزا، باکتری سودوموناس و تیوباسیلوس و یک تیمار عدم تلقیح). نتایج نشان داد که با افزایش فواصل آبیاری صفات مورفولوژیک کاهش یافت و این کاهش در تنش شدید مشهودتر بود اما برخی از صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی مانند کلروفیل b، کلروفیل کل، پرولین، کاتارانتین ریشه، وینبلاستین برگ و ویندولین برگ افزایش یافت. میکروارگانیسم ها نیز تحمل گیاه به تنش کمبود آب را افزایش دادند و باکتری سودوموناس و قارچ میکوریزا نسبت به تیمار عدم تلقیح و باکتری تیوباسیلوس در اغلب صفات میانگین بالاتری را نشان دادند. بیشترین مقدار آجمالایسین و کاتارانتین از تیمار تخلیه رطوبتی 45 درصد قارچ میکوریزا و بیشترین مقدار ویندولین و وینبلاستین برگ در تخلیه رطوبتی از تیمار 55 درصد باکتری سودوموناس مشاهده شد. نتایج همبستگی صفات نیز نشان داد که بین نیتروژن و فسفر با وزن خشک بوته، مقدار آجمالایسین، کاتارانتین، ویندولین و وینبلاستین همبستگی مثبت معنی دار نشان دادند. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده می توان کاربرد میکوریزا و سودوموناس به همراه آبیاری در 45 درصد تخلیه رطوبتی را برای رشد متوسط و به دست آوردن مواد آلكالوئیدی دارویی پریوش پیشنهاد کرد.

کلمات کلیدی : آجمالایسین، آنتوسیانین، دور آبیاری، ویندولین.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)